

Stk. 6. Ved fastsættelse af maksimale udnyttelsesgrader i henhold til stk. 2, jfr. stk. 3-5, skal bl. a. tages hensyn til størrelsen af vedkommende by eller bymæssige bebyggelse og den tilstedeværende gennemsnitlige udnyttelse af bebyggede grunde inden for henholdsvis grundkredsen eller byggeområdet.

Stk. 7. I bygningsvedtægten kan bestemmes, at bygningsmyndigheden for bebyggelser, der opføres på grundlag af godkendte bebyggelsesplaner, kan godkende forøgelse med indtil 30 pct. af den i en grundkreds gældende almindelige maksimale udnyttelsesgrad, dog ikke ud over en udnyttelsesgrad på henholdsvis 1,00 i ældre byområder med overvejende sluttet bebyggelse og 0,60 i andre områder.

Stk. 8. De i stk. 7 omhandlede bebyggelsesplaner skal omfatte et efter bygningsmyndighedens skøn passende afgrænset område og sikre såvel den aktuelle bebyggelse som fremtidig bebyggelse inden for planens område de i loven foreskrevne friarealer og afstandsforhold.

Stk. 9. Yderligere indskrænkninger eller forøgelser af udnyttelsesgraderne ifølge stk. 1-8 kan fastsættes i byplaner og reguleringsplaner.

Bebyggelsens højde og afstandsforhold.

§ 32. Ingen bygnings eller bygningsdels højde må være større, end at der kan tilvejebringes tilfredsstillende lysforhold og passende overensstemmelse mellem bygningerne såvel på den pågældende grund som på de omliggende grunde, eller større end brandtekniske hensyn tillader.

Stk. 2. Uden for ældre byområder med overvejende sluttet bebyggelse må intet punkt af en bygnings ydervægge eller tagflade have en højde, der

- a. i forhold til vej er større end $0,4 \times$ afstanden til modstående vejlinje.
- b. i forhold til naboskel er større end 3 m + $0,5 \times$ afstanden til skellet.
- c. i forhold til anden bebyggelse på samme grund er større end $0,4 \times$ afstanden til den modstående bygning.

For énfamiliehuse med indtil 2 etager fastsættes særlige bestemmelser om højden i forhold til naboskel i det i § 6 omhandlede bygningsreglement.

Stk. 3. I ældre byområder med overvejende sluttet bebyggelse må intet punkt af en bygnings ydervægge eller tagflader have en højde, der

- a. i forhold til vej er større end $0,6 \times$ afstanden til modstående vejlinje.
- b. i forhold til naboskel er større end 3 m + $0,65 \times$ afstanden til skellet.
- c. i forhold til anden bebyggelse på samme grund er større end $0,6 \times$ afstanden til den modstående bygning.

Stk. 4. I områder, for hvilke der i bygningsvedtægt ved grundkredsinddeling er fastsat en almindelig maksimal udnyttelsesgrad over 0,8, kan bygningshøjden i forhold til vej og naboskel øges således, at en bygnings ydervæg og tagflade

- a. i forhold til vej bliver indtil $0,8 \times$ afstanden til modstående vejlinje.
- b. i forhold til naboskel bliver indtil 3 m + $0,8 \times$ afstanden til skellet.

Stk. 5. Ved beregning af den tilladelige højde i henhold til stk. 2-4 kan ikke regnes med en større vejbredde end 20 m, med mindre andet godkendes af bygningsmyndigheden. Er en vej midlertidigt anlagt i mindre bredde end vejens udlægsbredde, beregnes højden i forhold til afstanden til vejens udlægslinje.

Stk. 6. I de i § 31, stk. 8, omhandlede bebyggelsesplaner kan bestemmelserne i stk. 2-4 om bygningers højde i forhold til naboskel fraviges, når det sikres, at afstanden mellem bygningerne ikke bliver ringere end bestemt for bebyggelser på samme grund.

Stk. 7. Særlige højdebestemmelser, der går ud over de i stk. 2-4 fastsatte bestemmelser, kan, når der i hvert enkelt tilfælde tages hensyn til de særlige forhold inden for vedkommende område, fastsættes i bygningsvedtægt i forbindelse med de i § 31, stk. 4-5, omhandlede bestemmelser om byggeområder samt i reguleringsplaner og byplaner.

Stk. 8. De i stk. 2-4 omhandlede afstande måles vandret uden hensyn til terrænforskelle og vinkelret på den pågældende modstående linje eller flade. Ved højden forstås den lodrette højde målt fra et vandret plan, niveauplan, almindeligvis gennem den for midtpunktet af grundstykkets grænse mod vej fastsatte terrænhøjde. For bebyggelse